

201901205

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw mr.
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2019052144

Datum 23 oktober 2019
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2019050480

Onze referentie
2019052144

Uw referentie
201901205

Uw brief van
11 oktober 2019

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 11 oktober 2019 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van het plaatsen van bruggen en het aanbrengen van facings.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op mondzorg omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoeker aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coullance.

Situatie verzoeker

Verzoeker gebruikt al jaren diverse geneesmiddelen. Een van de bijwerkingen hiervan is een droge mond. Door middel van speekselonderzoek is aangetoond dat verzoeker hiervan inderdaad last heeft. Verzoeker stelt dat door het medicijngebruik ook zijn gebit aanzienlijk verslechtert wat resulteert in loszittende tanden en kiezen die eruit vallen. Verzoeker heeft bij verweerder een aanvraag ingediend voor het plaatsen van bruggen en het aanbrengen van facings.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen. Verweerder voert hierbij aan dat verzoeker geen indicatie heeft voor bijzondere tandheelkundige hulp. De zorg gerelateerd aan de droge mond zou volgens verweerder uit preventie moeten bestaan.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
23 oktober 2019

Onze referentie
2019052144

Juridisch kader

Volgens de Zvw wordt tandheelkundige zorg voor volwassen verzekerden niet vergoed vanuit de basisverzekering. Dit is slechts anders bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. De bijzondere tandheelkundige hulp is beschreven in het eerste lid van artikel 2.7 Besluit zorgverzekering (Bzv). Een indicatie tot bijzondere tandhulp kan slechts voorkomen in drie gevallen:

- a) bij een ernstige ontwikkelingsstoornis, een groeistoornis of een verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel;
- b) als de verzekerde een niet-tandheelkundige lichamelijke of geestelijke aandoening heeft en de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad;
- c) als een medische behandeling zonder de mondzorg onvoldoende resultaat heeft en de verzekerde zonder de mondzorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven op hetzelfde niveau als dat zijn gebit zou zijn geweest als hij de aandoening niet had gehad.

In het geval van verzoeker wordt er getoetst aan de mogelijkheid onder a en b.

Tandheelkundige beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een tandheelkundige beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

De tandheelkundige informatie in het dossier met betrekking tot de aanvraag is zeer summier. Blijkbaar gaat het om vergoeding van acht facings in het bovenfront en een driedelige brug ergens in de mond van deze volwassen verzekerde.

Tandheelkundige hulp voor volwassenen behoort niet tot de te verzekeren prestatie krachtens de Zorgverzekeringswet. Dit kan slechts anders zijn bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Daartoe moet sprake zijn van een ernstige aandoening van het tand-kaak-mondstelsel, in ernst vergelijkbaar met schisis. Het dossier bevat geen enkele aanwijzing dat hiervan sprake zou zijn.

Een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp kan ook gelegen zijn in een niet tandheelkundige aandoening, die maakt dat de verzekerde zonder de bijzondere hulp geen tandheelkundige functie kan behouden die vergelijkbaar is met die van iemand zonder deze aandoening. In het geval van verzoeker is vastgesteld dat als gevolg van medicijngebruik verzoeker last heeft van een droge mond. Dit geeft een verhoogd risico op tandcariës, en mogelijk aanspraak op extra preventieve hulp. Dit wordt echter niet gevraagd. De facings in het front hebben een esthetisch doel. Het verband tussen de brug en de droge mond (c.q. het verlies van het gebitselement dat wordt overbrugd) is niet aannemelijk gemaakt.

Conclusie

Op basis van de beschikbare informatie in het dossier kan niet geconcludeerd worden dat er sprake is van een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. De gevraagde tandheelkundige behandeling komt daarom niet voor vergoeding in aanmerking ten laste van de basisverzekering.

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot afwijzing van het verzoek.

Hoogachtend,

...
Hoofd afdeling Zorg

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
23 oktober 2019

Onze referentie
2019052144